

TEMPS DE GRÀCIA I DE RECONCILIACIÓ

La Quaresma és un temps de gràcia. Esta ens arriba per mitjà de la Paraula de Déu i dels sacraments. Com ens ha indicat el papa Lleó en el seu missatge per a enguany, la Quaresma ha de ser un temps en què dediquem més temps a l'escolta i a l'acolliment de la Paraula de Déu en el cor. Esta Paraula és viva i eficaç: no pretén únicament donar-nos una informació sobre Déu o sobre les veritats de la nostra fe. Té com a finalitat provocar la conversió i la transformació de la nostra vida. Qui de veritat s'obri a l'Evangeli sent el desig d'avançar en la vida cristiana i inicia un camí de conversió.

En este camí el creient passa per diferents moments. En primer lloc, descobreix la distància que hi ha entre la grandesa de l'amor de Déu i la nostra resposta a eixe amor. Santa Teresa de Jesús, en el Llibre de la Vida ens narra que el que més li feia mal de la seua vida és que havia sigut ingrata a Déu, és a dir que no havia correspost al seu amor com deuria. En esta ingratitud està l'essència del pecat. Només quan descobrim que la nostra vida és una història de gràcia per part de Déu cap a nosaltres, i que la nostra resposta no pot ser una altra que l'agraïment, experimentem la necessitat de demanar perdó a Déu i de reconciliar-nos amb Ell.

El reconeixement del pecat com a ingratitud ens porta a una correcta comprensió de la vida cristiana i de la vocació a la santedat a la qual tots els batejats estem cridats: esta no consisteix en un camí d'auto-superació que hem de recórrer confiats únicament en les nostres pròpies forces, i que té com a meta la satisfacció que ens produïx el fet d'haver aconseguit un objectiu humà o, el que seria pitjor, l'orgull del fariseu que es considera a si mateix millor que els altres, sinó que és un procés de creixement en l'amistat amb Déu. Un sant és un bon amic de Déu, que sap que eixa amistat és el tresor més gran que ha trobat en la seua vida, que preferix perdre-ho tot abans que allunyar-se de Déu, i que és conscient que sempre és possible créixer en ella. El camí de perfecció no és una altra cosa que una història d'amistat amb Déu. Qui viu des d'esta convicció descobreix també que necessita demanar perdó a Déu, perquè constantment estem faltant a eixa amistat.

L'Evangeli, que ens denuncia les nostres infidelitats a l'amor de Déu, ens anuncia també la seua fidelitat, el seu desig de salvar-nos perquè no visquem en el temor sinó en la confiança en Ell. En la Creu de Crist descobrim que el pecat de la humanitat no l'ha portat a deixar d'estimar-nos, sinó a mostrar-nos amb més claredat el seu amor i la seua gràcia. Esta fidelitat el porta a tindre un cor misericordiós amb nosaltres i a oferir-nos sense cansar-se la gràcia del seu perdó. El desig que Déu té que ens reconciliem amb Ell és més fort que el nostre pecat i, com va dir el papa Francesc, no oblidem que Ell no es cansa mai de perdonar-nos, som nosaltres els qui ens cansem de demanar-li perdó. Per això, vos convida que durant este temps de Quaresma ens obliguem al perdó que Déu ens ofereix celebrant el sacrament de la Penitència per a créixer en l'amistat amb Ell.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***